

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Pour libérer le plexus solaire, il faut vivre une vie harmonieuse

Conferința din data de 09.08.1970

...Dar vrăjitorul nu iubește Lumina, nu iubește Binele, el detestă, urăște, sfâșie, desparte oamenii, îi îmbolnăvește ! E un vrăjitor. Un vrăjitor nu poate face bine. Dacă face bine, nu e vrăjitor, e un magician. Oamenii nu știu asta și amestecă/confundă tot. Pe magician îl numesc vrăjitor și pe vrăjitor magician ! Oh, là, là, là, là. Ei da. Nu știu să claseze lucrurile. Eu vi le clasez... matematic. Nu puteți spune că nu.

Ceea ce voiam să vă spun este că, deși există o contradicție – vi l-am prezentat pe Dumnezeu într-un fel, apoi v-am spus că este foarte aproape de noi, că-l putem atinge... Ambele (moduri de prezentare) sunt veridice, dar depinde în ce sens. (El) ajunge din ce în ce mai mult să se condenseze, să se condenseze, până când aici devine un sâmbure de strugure. Lumina, căldura și viața soarelui sunt sâmburele (de strugure). De fapt, latura eterică, astrală, mentală, causală... nu le cunoaștem. Cunoaștem Lumina. Or, Lumina nu este încă Videlinata. Videlinata este mai (pre)sus decât Lumina. Bulgarii au două cuvinte – mai multe cuvinte: dar Svetlina, aceasta este Lumina. Svetlina, Svetlina este Lumina. Videlinata este Lumina mai înaltă, care ne face să vedem lucrurile, interior. Lucrurile pe care nu le vedem/care nu se văd; să vedem lucrurile care nu sunt vizibile. Să vedem lucrurile psihic. De aceea există prezicători/clarvăzători care nu sunt propriu-zis clarvăzători, dar care sunt adevărații clarvăzători, pentru că interior ei văd cum sunt lucrurile în natură, în cosmos, în oameni; lucruri subtile. Ei nu văd așa cum văd clarvăzătorii/prezicătorii, care văd câți bani aveți în buzunar, câți copii nelegitimi aveți și câte furturi ați comis. Ei nu văd (asta), ei văd fără să vadă, adică prin Videlinata, care vede. Iar într-o altă conferință vă spuneam că oamenii, chiar cei care privesc soarele, care studiază lumina, nu s-au oprit niciodată asupra unui lucru: de ce vedem ? Da, de ce ? Cum se face că vedem ? Și de ce, atunci când nu este lumină, nu vedem nimic ? Lumina ne face să vedem lucrurile. De ce ? Aaa... Și să presupunem acum că vreți să vedeți lucrurile invizibile. E nevoie de lumină ! Dar ce lumină ? O altă Lumină ! Și cum o puteți găsi, de unde o puteți lua ? Voi înșivă trebuie s-o proiectați.

Așadar, când ajungeți să emanați, să proiectați o lumină din voi înșivă, vedeți deja lucrurile, pentru că le luminați. Iar dacă nu reușiți să emanați această lumină, nu puteți vedea nimic. Iată ce ne învață Soarele: să devenim ca el, să proiectăm lumină și atunci vom vedea tot. Din cauza luminii (noastre) care iese din noi. Fără această lumină nu vedem absolut nimic. Oh, là, là, asta depășește filozofia omenească ! Ei da ! Și de ce nu văd oamenii asta ? Deci Soarele ne explică în ce fel putem vedea totul în Univers, cu condiția să devenim ca el: să putem proiecta o lumină din noi, să nu fim întunecați – și atunci totul se va lumina, prin propria noastră Lumină. Ei da, dar pentru a ajunge la asta, trebuie să știi să trăiești, adică să știi să înveți, să gândești... Și atunci vom putea face asta. Asta înseamnă cu adevărat ceva. Dar explică-le asta materialiştilor ! Vedeți? Veți observa că ei sunt foarte departe de adevăr, de realitate. Da, foarte departe. Și apoi ne critică: de ce stăm în preajma soarelui, când putem face atâtea lucruri noaptea ? Pentru asta stăm, ca să învățăm cum să emanăm lumina, așa cum face Soarele. El știe cum s-o facă ! Atunci noi de ce să nu știm să facem și noi asta ?! Trebuie să mergem să-l întrebăm. De aceea o să-l întrebăm. De aceea o să-l întrebăm: «Cum faci tu, ca să putem și noi să (facem la fel ca tine) ? Așadar, dragi frați și surori, totul stă în felul de a trăi. Și de ce Lumina este atât de prețioasă ? De ce Lumina și Hristos sunt aproape același lucru ? Pentru că, iată: nici un produs, nici un (material) – nici metal, nici piatră prețioasă, nici argint – nimic pe lume nu are capacitatea de a ne face să vedem lucrurile. Doar Lumina (poate). Doar ea are această proprietate. Iată de ce este atât de prețioasă. Puteți (lua) orice doriți, orice. Toate sunt incapabile să vă arate lucrurile, să le facă vizibile. Dar Lumina are această posibilitate uluitoare: ea ne face să vedem lucrurile. Iar oamenii n-au observat asta: puterile Luminii. Nimic nu are această putere, nimic. (Alte lucruri) au alte proprietăți, desigur: hrana și apa și copacii și pietrele, toate au proprietățile lor. Și aurul. Dar nu au această proprietate pe care o are Lumina. E singura care o are. Este ceva absolut extraordinar. Iată deci, din nou, lucruri pe care oamenii nu le văd. În ciuda Luminii, nu le văd.

Este adevărat că acum ați înțeles alte lucruri, pe care nu le înțeleseserăți înainte ? Desigur. Dar v-aș mai spune ceva – un lucru pe care nu vi l-am spus – pentru a vă arăta cât este de vastă, de bogată și de importantă această problemă.

Ce reprezintă plexul solar și creierul – unul în raport cu celălalt ? Reprezintă două principii, doi poli: unul feminin, celălalt masculin. E ca într-o familie: soțul lucrează, câștigă mulți bani pe care îi dă soției; el este îmbrăcat neglijent, dar îi dă femeii toate posibilitățile să se îmbrace (bine), să se dea cu creme, să se prezinte (bine în lume). Ea este îmbrăcată cu gust, este somptuoasă, este

atrăgătoare, este încântătoare. Da, dar cui se datorează toate acestea, cine e cauza ? Bietul soț. Iată deci doi poli. Și unde găsec eu acești doi poli ? Îi găsec în tubul acelu savant englez care se numea William Crooks. Acest tub este la originea descoperirilor făcute ulterior, care au dus la descoperirea fisiunii atomului, la bomba atomic. De acolo vin aceste descoperiri: de la razele catodice. Și ce era în acel tub al lui Crooks ? El a reușit să plaseze un catod și un anod la extremitățile tubului din care a scos aerul. A făcut să circule un curent electric și a văzut că înspre catod erau raze catodice, iar anodul era întunecat. Dar el – (anodul) – producea această lumină și o trimitea către cealaltă extremitate. O lumină invizibilă, care devenea vizibilă la celălalt pol. Nu este, iarăși, altceva decât o aplicație a celor două principii – masculin și feminin. În toată natura nu veți găsi decât asta. Cum vă spuneam, Melchitsedek i-a revelat lui Abraham toată această știință inițiativă despre cele două principii, masculin și feminin, cum acestea existau în întreg universul, sub forme diferite. Iar acum le vom regăsi din nou în organism, vedeți ? Așadar, plexul solar trimite ceva, (dar el rămâne) obscur/întunecat, necunoscut, tăcut; el este ascuns, nimeni nu-l bănuie; nu iese la vedere, așa cum face creierul. Pe când creierul se manifestă, face tot felul de lucruri: strigă, gesticulează, comandă. Acesta este creierul. Totul se manifestă prin intermediul creierului, dar cine este cauza ? Este plexul solar. El îi trimite (materiale, energii). Numai că plexul solar, nimeni nu-l vede, nimeni nu-l știe. Este umilul soț. Dar de fapt, lucrurile stau exact invers. Plexul solar este femeia, natura însăși, mama care hrănește, bogăția nesfârșită, adică rezervorul nepuizabil al naturii. Iată ce reprezintă plexul solar; este principiul feminin. Iar creierul este o formațiune... un copil... este soțul, dacă vreți. Este soțul care... (soțul cel grozav) – aici este exact invers. Soțul este cel care se manifestă, care numai el vorbește, care privește, care strălucește/lovește. El este creierul. Totul este răsturnat. Și de ce hindușii l-au pus pe Shiva în creier ? Shiva este principiul activ, dinamic, masculin, distrugător. Și de ce spun ei deseori că creierul, adică intelectul, mentalul este distrugătorul întregii realități, a întregului adevăr ? El e dinamic, activ, energetic, dar obosește repede, dacă bunica nu-i trimite, de acolo, provizii. Aici, din nou, sunt ascunse cele două principii. Este extraordinar.

Dacă, de exemplu, discipolul, înainte de a-și activa creierul, înainte de a medita, de a contempla, de a se concentra asupra a nenumărate lucruri pentru (a întreprinde o muncă) – pentru că se pot face multe lucruri cu creierul, cu condiția ca plexul solar să-i trimită toate elementele... De ce sunt zile în care creierul este incapabil, este somnolent, adormit, abrutizat, în care nu reușește

nimic ? Și dacă vreți, dacă insistați – degeaba ! Nu e nimic de făcut. Pentru că s-a întâmplat ceva, a intervenit ceva care a împiedicat plexul solar să-i trimită toate elementele. Și de ce, în alte zile ne simțim inspirați, facem lucrări, ne imaginăm lucruri extraordinare, creații... Pentru că (creierului) i-au fost date/trimise elementele necesare. Creierul nu le poate fabrica el însuși. Deci originea, centrul, cauza, factorul (determinant) este plexul solar. Iar creierul este ecranul, care să exprime, să (se) manifeste... E la fel ca la cinema. Numai că la cinema, operatorul, aparatul, ceva exterior, trebuie să proiecteze imaginile pe un ecran – care este latura feminină. Ecranul devine latura feminină, materia, pe care spiritul (aflat) de cealaltă parte își proiectează forțele, energiile, și așa mai departe. Și vă spuneam că savanții, bieții de ei, nu cunosc acest lucru și spun că totul este materie. (Că) materia conține tot – și puterea, forța, tot – și că nu mai există nimic altceva. Dar eu v-am explicat, datorită acestor două principii, că spiritul a înmagazinat lucruri în materie; dacă spiritul n-ar avea un ecran, un rezervor, un recipient, pentru a îngrămădi în el nenumărate lucruri, nu ar exista nimic în materie, nu ar exista aceste forțe atomice, nucleare, cu care se fac multe lucruri extraordinare. Deci spiritul este cel care acționează asupra materiei. Și totul este așa în natură. Totul este așa. Materia în sine este inertă, este moartă, nu se poate mișca, nu se poate exprima, dacă nu există un alt principiu, adică latura activă, dinamică, spiritul, care se manifestă prin intermediul materiei. Pentru că materia este ca un ecran; nu se poate exprima, fără (spirit). Materia este un suport, o locuință provizorie, un flacon, ceva care conține conținutul, lichidul, chintesența, altfel ea se întoarce la sursa primară, dispare, pentru că este foarte volatilă; este nevoie de materie, care o poate reține, ca să o păstreze, să o întemnițeze; iar materia nu este altceva decât o închisoare, pentru a menține, a reține, ca un recipient, ca un pahar, o cupă, o sticlă și așa mai departe. Conținutul este spiritul, forța, dacă vreți, chintesența. Așa este totul în natură. Și cunoscând acest lucru, putem corecta multe lucruri din știința oficială. Cum ei (oamenii de știință) nu cunosc aceste principii, felul în care ele lucrează în natură, ei au creat, fundamentat, construit teorii neverosimile, care nu sunt veridice și pe care le putem corecta. Ca în cazul văzului. De ce atunci când vedeți ceva care este cu capul în sus, imaginea din ochiul vostru este cu capul în jos (răsturnată) ? Și apoi, când se întoarce în creier, se răstoarnă din nou și vedeți lucrul exact așa cum e el ? Există deci niște încrucișări. V-am explicat în alte conferințe cum se încrucișează lucrurile. Ceea ce este la stânga ajunge la dreapta (stânga devine dreapta), ceea ce este la dreapta ajunge la stânga; ce e sus ajunge jos, ce e jos ajunge sus. Această încrucișare este cel mai mare mister al

creației. Și vă mai explicam: de ce forța Kundalini – care este principiul feminine – este activă, dinamică, puternică, formidabilă, când femeia trebuie să fie pasivă, să nu se miște (...) ? Și de ce el, zeul de sus (din creier), Shiva distrugătorul, este imuabil, nu se mișcă, este fixat și femeia este cea care trebuie să meargă până la el, să-l îmbrățișeze ? Iar el rămâne nemișcat. De ce această încrucișare a celor două principii ? Iată unul din cele mai mari mistere, pe care oamenii nici nu l-au formulat (?). Nici măcar nu știu că lucrurile stau așa.